

ffuelse, at den anden Laas, nemlig Regjeringens, ikke maa lukkes op uden Regjeringens Samstemning. Jeg skal forøvrigt paa ingen Maade her nærmere forfølge dette Punkt, men hvad jeg her har udtalt er den Grundanskuelse, som gaaer igjennem vor Grundlovs Regler om Maaden, hvorpaa Finantslovsforslag skulle fremkomme, og de særegne Bestemmelser med Hensyn til Finantslovsforslags Forelæggelse først i dette Thing, fort sagt, igjennem alle de dermed sammenhængende Bestemmelser og det hele Begreb om Bevillinger. Det er den Grundanskuelse, som altid har staaet mig meget klar, den har af og til været tilfidesat, det veed jeg meget vel, men det er næsten aldrig skeet, uden at man dog i Tidens Løb har følt, at der vare Misligheder forbundne med en saadan Tilfidesættelse, og jeg har derfor strax ved første Leilighed villet fremhæve, hvor vigtigt jeg anseer det for hele den finantstellers Opfattelse, at man ikke betragter dette Synspunkt for lidetbetydende.

G. Winther: Jeg kan ogsaa omtrent være enig i den Anskuelse, som vi nu have hørt udtale, og efter den Udtalelse, som den ærede Cultusminister fort isorveien gav, fremkommer det mig, at Ændringsforslaget i dette Dieblif er unødvendigt. Den ærede Minister har nemlig sagt, at dersom der fremkommer velbegrundede Krav paa saadanne Anstalters bedre Understøttelse, eller paa Oprettelse af nye, saa er han villig til at fremkomme med en Begjæring om en Tillægsbevilling. Jovrigt kunde jeg have ønsket, at de ærede Forslagsstillere vilde have gjort det klart, om det var Meningen med den Forhøielse, som de tilstogte, at den skulde anvendes til at forøge Bidragene til de allerede bestaaende Skoler, eller om de fornemmelig tænke paa Ansætteligheden af at faae flere saadanne oprettede. Hvis det var i det sidste Niemed, da vilde jeg finde det mere ønskeligt, at der blev anvendt en større Sum dertil, end om det var i det førstnævnte Niemed. Det er min Mening, at det Slags Skoler maae oprettes midlertidig og paa saa mange Steder som muligt, hvor de personlige Kræfter ere tilstede, for at de ved Ex-

emplet kunne deels vække Lysten til en bedre Oplysning blandt Almuen, deels tilskynde Beboerne til ved egne Midler at tilveiebringe en saadan bedre Underviisning. Naar Lysten da først er vækket, saa har jo Bondestanden Kræfter nok til selv at gjøre det Nødvendige, og naar Bonden ret er kommen til at begribe det og har seet det i Livet, vil han heller ikke spare den nødvendige Udgift. Desuden er det langt naturligere, at den Slags Underviisning tilveiebringes ved private Midler end ved Tilskud fra Staten. Jeg skal derfor stemme imod det foreliggende Ændringsforslag, idet jeg for Diebliffet anseer det for unødvendigt. Fremkommer der derimod en Begjæring om en Tillægsbevilling, især til Oprettelsen af flere af den Slags Skoler, saa skal jeg med Fornøielse stemme derfor.

Alberti: Det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 3die Valgkreds (Hasle) og mig, har den samme Betskaffenhed som de fleste Forslag, der ere fremkomne her i Thinget om Bidrag til Bondehøiskolerne, nemlig at det er udgaaet fra Medlemmer af Thinget, og ikke, som ellers sædvanligt med Pengebegjæring, fra den paagjældende Minister. — Dengang der først her var Tale om Pengebevilling til Bondehøiskoler, var Forslaget derom fremsat som et Ændringsforslag til Finantsloven af Rigsdagsmændene for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Nørgaard) og nogle flere Medlemmer, og jeg skulde tage meget feil, om ikke ogsaa den da værende Cultusminister erklærede, at han ikke vidste, hvorvidt der vilde være Brug for den Sum, der dengang var bragt i Forslag. Der har stedse her i Thinget, og navnlig i Finantsudvalget, været en stor Mængde Medlemmer, der have været imod Bevillinger til Bondehøiskoler, og jeg troer ikke, det nogenstunde har været muligt i Finantsudvalget at skaffe blot en nogenlunde stærk Minoritet for et Forslag i den Retning; Majoriteten har stedse enten været bestemt derimod eller forbigaaet det med Tausshed. Desuagtet ere saadanne Forslag jo flere Gange vedtagne af Thinget; de Mænd, der have været Cultus-